

СВОБОДА UKRAINSKYI SHODENNIK The Ukrainian Weekly Section

"...AS WE LEARN TO GO FORWARD TOGETHER AT HOME, LET US ALSO SEEK TO GO FORWARD TOGETHER WITH ALL MANKIND..." Richard M. Nixon

Address: The Ukrainian Weekly 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303 New York's Telephone: Barclay 7-4125 Tel.: HEnderson 4-0237 Ukrainian National Ass'n Tel.: HEnderson 5-8740

PROVIDENCE ASSOCIATION MARKS "60th" IN PHILADELPHIA

PHILADELPHIA, Pa. — The Providence Association of Ukrainian Catholics, with close to 19,000 members the third largest Ukrainian fraternal society in America, marked its 60th anniversary with a banquet here Sunday, December 3, attended by the hierarchs of the Ukrainian Catholic Church and high-ranking representatives of various community organizations.

Messages of greetings came from Pope Paul VI, Archbishop-Major Josyf Cardinal Slippy, President Richard M. Nixon and scores of other individuals and organizations. Founded in 1912 by the late Bishop Soter Ortynsky, the first Ukrainian Catholic Bishop in America, the Association has its headquarters in Philadelphia and is currently headed by Msgr. Myrosław Charyna.

Liturgy Archbishop — Metropolitan Ambrose Senyshyn officiated at a morning Divine Liturgy at the Immaculate Conception Cathedral here to launch the day's festivities. Assisting the Metropolitan were: Msgr. Charyna, Rev. Dr. Constantine Berdar, the Association's spiritual director, Msgr. Emil Manastersky, and two deacons. Responses were sung by the Cathedral choir under the direction of Joseph Lupan.

Metropolitan Amrose was the principal speaker at the afternoon banquet at the Benjamin Franklin Hotel here. Acting as master of ceremonies was Rev. Berdar. Present for the occasion were Bishop Jaroslav Gabro of Chicago and Auxiliary Bishop Basil H. Losten of Philadelphia. Unable to at-

Jewish Leader to Address Protest Rally in New York

NEW YORK, N.Y. — Despite increased contact with the United States and other countries of the free world, the Soviet government is continuing its repression of political dissidents and patriots in the non-Russian nations which aspire to national independence and freedom. Avraam Schifrin, a Jewish leader and former inmate of the Soviet concentration camps, who arrived from Israel, will address a protest rally Saturday, December 9, 1972, at the Ukrainian National Home, starting at 6:00 p.m. here. The rally is sponsored by the Organizations of the Ukrainian Liberation Front. He will tell of his experiences in Soviet concentration camps, the persecution of various non-Russian na-

New York Community Honors Rev. Paschak

NEW YORK, N.Y. — A gathering of some 500 persons, including many young people and a contingent from Hamtramck, Mich., were here once served, paid tribute Sunday, December 3, to the Very Rev. Patrick Paschak, 50-year-old Provincial of the Basilian Fathers in America, on the occasion of his 25th anniversary of priesthood. The testimonial banquet, held at the school auditorium of St. George's Ukrainian Catholic Church here, was preceded by a Divine Liturgy celebrated for the intention of the jubilarian. The Very Rev. Volodymyr Gavlich, OSBM, pastor of St. George's read congratulatory messages from Pope Paul VI and from Archbishop-Major

Cleveland, Newark Hold Benefit Banquets for Harvard

JERSEY CITY, N.J. — The Ukrainian Studies Chair Fund, now in an all-out drive to raise 1.8 million dollars by year's end for the establishment of three chairs of Ukrainian studies at Harvard University, is richer by some \$55,000 from two events staged in a span of one week.

First Newark, N.J., on November 25, and then Cleveland, O., on December 2, held \$100-a-plate benefit banquets designed to help raise the necessary funds for the USCF and thus enable this organization to meet its contractual obligations with Harvard.

The banquet in Cleveland brought in a total of \$42,250, according to Wasyl Lahoznyak, chairman of the local USCF committee.

Overflow Crowd

Some 40 persons were turned away from the capacity filled hall at the Sheraton Motor Inn in Cleveland, despite a last-minute change of sites for the affair caused by overwhelming demand for tickets. Originally, the banquet was slated for Wichaud's Towne'n Country in nearby Strongsville, O. A few days before the event, the organizers were compelled to seek out more spacious accommodations and moved the banquet to Sheraton Motor Inn. As it turned out, even that hall was too small.

The total raised represents a record high for USCF benefit banquets which were also

UNA's Odezynsky Closing In On Quarter Million of Insurance

PHILADELPHIA, Pa. — John Odezynsky, former UNA Supreme Advisor who last October returned to organizing activity as UNA's field man, is closing in on \$250,000 worth of insurance. Since resuming his organizing efforts, Mr. Odezynsky, of Philadelphia, has brought into the UNA fold 34 applicants for a total of \$185,000 worth of life insurance.

In October, the UNA issued 16 certificates to applicants organized by Mr. Odezynsky for the face amount of \$79,000. Mr. Odezynsky's November output was 18 members to be insured for \$106,000. The average amount of insurance per member is \$5,500, a substantial sum in life insurance protection dispensed by Ukrainian fraternalism. The average amount of owners of life insurance in the U.S. is \$10,000. Mr. Odezynsky, in the past a 10-year member of UNA's exclusive Champions Club needs 16 new members in De-

Manor Choir to Sing at Christmas Party

JENKINTOWN, Pa. — A concert of Ukrainian and American carols, performed by Manor College's 60-voice all-girl choir under the direction of Michael Dlaboha, will highlight the traditional Christmas party at the school here Thursday, December 14. Traditional Ukrainian foods will be served by the Manorettes in the course of the evening. Mother Olga, OSBM, president of Manor Junior College, will be on hand to welcome local and out-of-town guests to this traditional fete before the holiday recess.

SEN. YUZYK RAISES SOVIET VIOLATIONS AT NATO PARLEY

BONN, W. Germany — Senator Paul Yuzyk, a member of the Canadian Parliamentary delegation to the Assembly of the North Atlantic Treaty Organization which met in Bonn, West Germany, November 20-24, raised the question of continuous violations of human rights by the Soviet Union and urged the NATO countries to act in unity when dealing with the Soviet bloc.

The Senator, who heads the Human Rights Committee of the World Congress of Ukrainians, pointed to the many instances of flagrant violations by the Soviet regime with regard to Ukrainian, Baltic, Russian and other dissidents, who are persecuted, arrested, tried in camera and sentenced to long terms of imprisonment.

Chairman Present

The principal speaker was Prof. Ihor Sevoenko who is a member of the Harvard Committee on Ukrainian Studies. Conveying greetings from the University and the Committee on Ukrainian Studies was its chairman, Prof. Omeljan Pritsak.

The affair was emceed by Ihor Chuma, entertaining the guests was young Ukrainian violinist Raphael Wenke (who donated his honorarium towards the Fund), music for dancing was provided by the "Amor" orchestra.

Offering the opening prayers was the Very Rev. Paul Maluga, pastor of St. John's Ukrainian Catholic Church in Newark. Earlier in the year, St. John's parish contributed \$1,000 to the USCF and thus became one of the project's many pantros.

AT NATO PARLEY: Photo above shows Senator Paul Yuzyk (second row, second right) at the opening session of the Assembly. Front row, left to right, are: Chancellor Willy Brandt, Federal Republic of Germany, Kai-Uwe von Hassel, President of the West German Bundestag, Walter Scheel, the Republic's Foreign Minister, and Lucien Lamoureux, Speaker of the House of Commons of Canada.

16 Ethnic Groups in Ottawa Seek Multicultural Center

OTTAWA, Ont. — Representatives of 16 Ottawa-Hull area ethnic groups voted Tuesday, November 28, to establish a committee to "study ways and means to establish a multicultural center," reported Clarence Metcalfe in the Ottawa Journal of November 29.

The center would foster greater friendship between ethnic peoples, "who would share cultural experiences," said Rev. George Thekedath, who came to Canada from India.

It would be similar, the group envisaged, to the International Center set up in Winnipeg, and now used by about 50 ethnic groups.

Prime Mover

Senator Paul Yuzyk of Winnipeg, a prime mover in the establishment of the Inter-

national Center there, told the Ottawa-Hull multicultural center group "if we want to build a better Canada, it has to be on a more just basis than just bilingualism and biculturalism." Senator Yuzyk said he was calling another "thinker's conference" soon and Dr. Haidasz would play a large part. (Continued on p. 2)

Anne Remick Chosen Director of N.E. Fraternal Congress

BOSTON, Mass. (AC) — Anne Remick, secretary of UNA Branch 238 in Boston and an active member of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church here, was elected to serve as director of the New England Fraternal Congress at its annual meeting on November 18, 1972.

She has served the New England Fraternal Congress in various capacities in the past, as director, as chairman of the public relations committee, as a member of the resolutions committee.

The New England Fraternal Congress, representing 22 fraternal benefit societies doing business in the New England States, is very active throughout the year in calling attention of the public to the activities of its members. One of the highlights of the past year was the presentation of Flag Day exercises on TV, during which an American flag was presented by the Woodmen of the World to the Ukrainian American Youth Association (SUMA) of Boston. The Congress also conducted an essay contest on the subject "What America Means to Me."

The Congress was honored by the presence of Raymond A. Klee, Secretary-Treasurer of the National Fraternal Congress who gave a stirring talk on the meaning of fraternalism. Ralph Wallen, manager of the Atlantic Seaboard Division of the Independent Order of Foresters, gave an enlightening and instructive talk on the subject "How to Increase the Membership of Your Society." His advice

Anne Remick

was that fraternalism has an excellent product, insurance, and if you can demonstrate the need of the product and the spirit of fraternalism of societies, which is lacking in commercial companies, there is no problem in convincing a prospect to become a member.

UNA Supreme Advisor Atty. Anna Chopek, junior past president of the N.E. Fraternal Congress, was active at the convention as chairman of the resolutions committee.

The following participated in addition to the above: From Branch 238, Mr. and Mrs. Petro Moroz (organizer) and Mr. and Mrs. Fred David (assistant to the secretary); From Branch 307, Mr. and Mrs. Dmytro Galonzka (secretary); From Branch 374, Mr. and Mrs. Wolodymyr Fedoriv (secretary) and Mrs. Wolodymyr Hetmansky (treasurer).

437 NEW MEMBERS JOIN UNA IN NOVEMBER

JERSEY CITY, N.J. — The month of November brought in a total of 437 new members into the UNA fold, raising the overall total to 3,691 organized in the year. The quota for December calls for 700 new members. As of Tuesday, December 5, there were 26 new applications in the UNA Main Offices here, indicating an intensive effort to reach the designated quota.

The breakdown on individual efforts in November is as follows: Supreme Advisor Myrosław Kalba (west coast trip), 25 new members; John

New Plast Branch in L.A. Joins UNA Network

LOS ANGELES, Calif. — The number of Plast Branches in the Ukrainian National Association has increased to 13 with the founding of Branch 79 in Los Angeles, Calif.

The Branch, which had 16 charter members at its inception here Sunday, November 10, has adopted Plast's founder, the late Dr. Alexander Tysovsky-Drot, as its patron. It has received No. 79 in the UNA network.

Supreme Advisor Myrosław Kalba of Denver, Colo., was instrumental in founding the new Branch. The UNA officer spent two weeks on the west coast recently, visiting Ukrainian communities and the already existing Branches of the UNA.

Helpful in setting up the Branch were also Augustine

Rudnyk, president of another UNA Branch in Los Angeles and head of the local Plast "stanycia," Eugene Ludkevych.

The first executive committee of the newly founded Branch includes Natalka Budylo, president, E. Ludkevych, secretary, Peter Marciniw, treasurer. The auditing board consists of Zenon Zachariasevych, Lesya Polonianska, and A. Rudnyk.

The executive committee's prime task is to increase its membership as soon as possible. It made a good start in the first days of December when two new members joined the Branch.

Mr. Kalba, who also traveled to San Francisco, concluded his successful trip by organizing a total of 25 new members for a total of \$45,000 worth of insurance.

"Yevshan" Ends Harvard Tour With N.Y. Concert Tomorrow

NEW YORK, N.Y. — The "Yevshan" Ukrainian Folk Ensemble, an aggregation of some 60 youthful dancers, singers and musicians, based in northern New Jersey, will conclude its 11-city benefit tour with a show in New York's Hunter College Sunday, December 10, 1972. Curtain time is scheduled for 4 p.m.

The ensemble consists of an all-girl choir under the direction of Borys Sadowsky, the "Kiev" dancers under the direction of Roman Strockyj, and a group of instrumentalists led by Michael Kóziupa. The performers, all people of high school and college age, have produced a unique show of Ukrainian music and dancing, which they have taken

on a tour for the benefit of the Ukrainian Studies Chair Fund.

Prior to New York, "Yevshan" has appeared in Trenton, Newark, Pittsburgh, Cleveland, Montreal, Troy, Chicago, Detroit, Hartford and Wilmington — playing mostly to capacity audiences which have been equally generous with applause for the performers and contributions to the Harvard project, now in its final stage of the 1.8 million dollar fund-drive.

"Yevshan" has been responsible for raising thousands of dollars from admissions, pledges and by direct appeals to the Ukrainian community. The group's New York concert is expected to draw yet another SRO crowd.

Harvard Countdown

NEEDED for endowment of three chairs ..... \$1,800,000.00 RAISED thus far ..... \$1,502,398.00 NEEDED by the year's end ..... \$ 297,602.00

All contributions are tax deductible. Make checks payable to Ukrainian Studies Chair Fund and mail to: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

(Continued on p. 3)

(Continued on p. 2)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates for the UKRAINIAN WEEKLY \$6.00 per year U.N.A. Members \$2.50 per year

THE UKRAINIAN WEEKLY Editor: ZENON SNYLYK P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

EDITORIALS

Uphold Our Ways

No other time — with the possible exception of Easter — is as rich in traditions as Christmas. It is the time when our centuries-old culture, dating back to pre-Christian times, finds its expression in the many customs surrounding the celebration of our Savior's birth.

It is basically a religious holiday, shared by all of Christianity despite differences in rite or calendar, a phenomenon that has not bypassed our people and our community. Yet when it comes to the meaning of this feast and the resplendent tradition that surrounds it, the divisions of time and place recede in significance.

The preparations for the Christmas Eve supper, with its 12-course meal of meatless dishes, the appearance of the first star, the services at midnight, the carols and the Christmas tree — all these and more add solemnity to the day when God's promise of His only Son's coming to earth to save mankind is fulfilled.

And it is particularly gratifying to be able to celebrate this glorious holy day in our own unique way, even as we are jealously admired by others, less fortunate because more negligent in preserving their mores and traditions. This has been all too evident in recent years, when many have gone to all ends and means to find their "identity" and to determine some tangible roots of their spirituality. The desperate feeling of cultural hollowiness is not known to the Ukrainian people because for generations they have carefully preserved, nourished and forged their spiritual heritage often risking their lives for it.

At this very time in Ukraine, our people are saying no to the unscrupulous demand that they disavow their identity, their heritage, their culture. They know that their survival as a nation depends on their ability to preserve their national consciousness and their spiritual heritage.

We can do no less here. At this and other times, let our mores bloom and our traditions flourish. Let us even flaunt them.

Let Facts Be Known

About a year ago, we reported on the efforts of some researchers to obtain access to records and documents on the "Operation Keelhaul" which involved the forced repatriation of refugees from Eastern Europe and the USSR in the immediate post-World War II period.

Unable to secure permission, three scholars, including Prof. Lev E. Dobriansky, asked a federal court in Washington, D.C., to compel the Pentagon to release the documents on "Operation Keelhaul," claiming that keeping a lid on them violates the 1966 Freedom of Information Act. In earlier correspondence, the Army did not claim that the documents must be kept secret for national security reasons, but that the British government does not agree to their release. Now Dr. Dobriansky and Profs. Bertram Wolfe and Julius Epstein are the plaintiffs in a suit to have the documents released.

The memory of the "Operation" is still very fresh in the minds of many Ukrainians who vividly recall the Soviet manhunts across the American, French and British occupational zones of Germany and Austria shortly after the war, which were stopped only after several suicides and bitter outcries against this licensed inhumanity. To be sure, much of it was the result of ignorance on the part of Allies, who could fathom neither the meaning of Russian communism nor the reasons for the refugees' refusal to return to their native lands. But history must account for all facts so that humanity can learn to avoid future tragedies. "Operation Keelhaul" was a historical fact. It must not be kept under wraps.

Sees Dissent As Multi-National Force

(The interview below, penned by columnist Peter Worthington of The Toronto Sun, appeared in conjunction with Mr. Shifrin's presence in Toronto on November 11th at the Ukrainian Remembrance Day rally).

Traditionally Ukrainians and Soviet Jews have been hostile towards each other, to put it mildly, writes Peter Worthington in The Toronto Sun of November 29, 1972.

Jews tend to still resent Ukrainians for the pogroms — the anti-Jewish campaigns in Czarist times. And Ukrainians charge that Jews were often enthusiastic vehicles of Stalin's repressions towards Ukrainians.

The old animosities die especially hard among emigres — Ukrainians and Jews whose roots are in the USSR. The same is true of other nationalities who have been victimized by the Soviet system but who can't forget traditional hostilities, even in the face of the common foe, Soviet communism, which is bent on "Russifying" the whole Soviet Union.

This old concept is changing — mostly inside the USSR, especially in the concentration camps. And the Soviets are concerned about this developing "unity," or common front, among civil liberties dissenters in the USSR.

Such big names in the Ukrainian civil liberties movement as Chornovil, Karavansky, Dziuba, Moroz, have been persecuted and imprisoned for defending the rights of all Soviet people, including Jews. Gen. Grigorenko has been demoted and imprisoned for campaigning on behalf of Crimean Tatars.

World War II Survivor

In mid-November an exceptional Jew, Avraam Shifrin, who spent 10 years in Soviet labor camps, was in Toronto speaking on behalf of imprisoned Ukrainians.

He was a survivor of "punitive battalion" in World War II (comprised of "enemies of the People," or the kin of those in political prisons) which was sent into battle with one weapon for every five men, to face the Germans and certain death. (Shifrin, wounded, assumed a false identity in hospital. He was transferred and eventually promoted to major in the regular forces on a different front. Because he was a Jew he was denied further promotion.)

After the war Shifrin, a lawyer, was legal councillor to the War Ministry. His father died in Kolyma concentration camp, and in 1953 Shifrin was sentenced to 25 years for supposedly being an

American and Israeli spy.

He was released after 10 years, exiled and was finally allowed to emigrate to Israel in 1970. He lost a leg in the camps due to infection that set in when he was forced to stand more than two weeks in water as punishment.

Amazingly he is not bitter, though he is a hardened realist. "The one place where there is no discrimination in the Soviet Union is in the camps — there all pull together," he says.

In the past, provocateurs in the camps turned Russian against Ukrainian and vice versa and inevitable clashes occurred, that resulted in harsh penalties being imposed and ill-will fostered among the imprisoned nationalities. Now prisoners realize the ploy and aren't so susceptible to provocateurs.

Says Shifrin: "The great error of the Soviets is that when they crushed the open Ukrainian Nationalist uprising after World War II maybe five million Ukrainians were sent to the camps. When sentences had been served they were not allowed to return home to the Western Ukraine (the area of the most intense "nationalism") but exiled in the East. The result is that the "exiles" infected the other areas, and now the whole Ukraine is seething with 'nationalism'."

What was once a rural-oriented movement is now led by intellectuals and, in the view of Shifrin, has become "irreversible."

Specifically, Shifrin was in Toronto to speak at a Ukrainian Remembrance Day rally on Nov. 11 on behalf of his prison-camp friend, Yuriy Shukhevych, who has been in custody since he was 15 years old — 20 years in all — simply because he was the son of Roman Shukhevych, the Commander of the Ukrainian Insurgent Army. A Jew protesting on behalf of a Ukrainian would have been unheard of a few years ago.

Different Directions

Shifrin sees "nationalism" as a step towards the destruction of Soviet inhumanity, and a step towards love of mankind.

"The Soviets say nationalism leads to Fascism," he says. "This is untrue. Love of parents leads to love of a stranger (a wife), which leads to love of a nationality, which eventually broadens to love of all men. How can you

Parallels in Vision

By ANDREW M. CHIROVSKY

*A serious thought should come to minds
Not every blind man's blind.
Not every normal man can see
What comes to blind men naturally.*

*Though dark and bleak their lives may be,
I guess it comes to me,
That they are happy in their sorrow,
For they can see beyond the morrow.*

*And they see better, too,
For not like me or you
To see they use not eyes—
They use surmise.*

Ethnic Groups...

(Continued from p. 1)

"With our rich human resources and the richest of natural resources, we are in a position to create one of the finest societies in the world and solve some of the problems of the world," Senator Yuzyk said.

Canada is ready to recognize multiculturalism "because we've discussed bilingualism and biculturalism," he said.

But one problem is that "French-speaking Canadians haven't yet recognized that the country is multicultural," Senator Yuzyk said.

Ottawa, as the capital of Canada should "reflect Canada as a whole, but it is still basically only bicultural," he said.

World Aware

"We still don't extend our multicultural aspect to the world, although the world is aware of it."

He advised the group to hold a conference, which the government would subsidize, to plan and evaluate what is needed for a multicultural facility in Ottawa.

When plans were formulated, then the federal government, the National Capital Commission and the Secretary of State Department would be impressed "when you ask for funds" to build the center, the Senator said.

J. E. Kirchner, assistant general manager, property and finance for the NCC, who came to Canada from Germany as "a DP," said the NCC could not commit itself at this stage.

Concrete Proposal

The NCC could give "moral support" to the group, but until a formal submission is made to the government, no financial support or quarters could be provided, Mr. Kirchner said.

Mr. Kirchner represented NCC chairman Douglas Fullerton who was unable to attend the function.

He suggested that the group present a concrete brief to the secretary of state, and then the NCC could perhaps provide property and facilities for the Multicultural Society, as the group is known in Ottawa.

Set Up Committee

A committee was set up headed by Michael Boroczki to explore the feasibility of setting up the multicultural center, its program and form of management.

Other members of the committee named were: D. B. Thomason, chairman of the newly-organized United Kingdom Association; Wolfgang Grambart, chairman of the German Business Mens' Association; Dr. Maria Ramonas of the Lithuanian community; Dr. Raoul Sylt, vice-chairman, the Austrian Society; Nicholas Switucha of the Ukrainian Self-Reliance League of Ottawa; and Paul Gyoni of the Hungarian Freedom Fighters' Association.

UCCA Washington News

Following the elections, UCCA President Dr. Lev E. Dobriansky sent messages of congratulations and hopes for continued cooperation to victorious Congressmen and Senators who have an interest in liberated Ukraine and the captive nations. In part, his message reads: "Because we can't afford to put all our eggs in one basket, we urge you to seek a Select Committee on the Captive Nations, with concentration on the nations in the USSR and Red China, hearings in the appropriate committees on current restrictive developments surrounding these nations, the need for a prudent poltrade policy toward the two Red superpowers, and the restoration of both the Ukrainian Orthodox and Catholic Churches in Ukraine." Over 70 of such messages were sent. Replies have already been received from Speaker Albert and others.

On November 17, the UCCA president participated in the reception commemorating the Latvian National Holiday at the Latvian Legation in Washington. He conveyed the respects and greetings of UCCA to the Honorable and Madame Dinbergs. He also met numerous Polish, Estonian, Lithuanian and other friends of Ukraine. Among them were Mr. Korbonski, Dr. Jah Karski, the Honorable Joseph Kajeckas and others.

The Washington Post of November 17 carried an extensive article on "Operation Keelhaul," which the UCCA President has been concerned with for many years. Operation Keelhaul was the forced repatriation of tens of thousands so-called citizens of the Soviet Union following World War II. Countless Ukrainians were entrapped in this. The files on this in the Pentagon still are under classification. The UCCA president, working with the American Civil Liberties Union, is the major plaintiff in a suit filed by the latter in the U.S. District Court in Washington to have the papers declassified. As the Post in part relates it, "The Army's position is spelled out in letters from Froehlké (the Secretary of the Army) to historians Lev E. Dobriansky of Georgetown University; Bertram D. Wolfe, a Russian history professor and fellow at the Hoover Institution of War, Revolution and Peace in Stanford, Calif., and Julius Epstein, professor of international law at Lincoln University in San Francisco."

On November 18, the UCCA president participated in day-long sessions of the Committee for a Free China at the Mayflower Hotel in Washington. In the evening the group was entertained at dinner in the Chinese Embassy as guests of Ambassador James Shen. The UCCA president is on the committee's national advisory board. In the sessions he advanced the nationalities concept for both Red China and the USSR and its policy importance. Considerable discussion ensued.

Received in Washington is an article written by Nikolai Maksimovich, Deputy of the Supreme Soviet of the Ukrainian SSR and rector of the Lviv State University, in which both Congressman Derwinski and the UCCA president are attacked for their captive nations advocacy. The article, titled "History Lesson for Legislator," has been distributed world-wide by the Novosti Press Agency, and appeared here in the Communist "Daily World" of October 25. The UCCA President is portrayed in the article as "the professional anti-Soviet." The Ukrainian Quarterly is mentioned.

New UNA Members . . .

(Concluded from p. 1)

- Branch 53 in Pittsburgh, 7;
- Branch 25 in Jersey City, Stefan Iwaszczko, secretary of Branch 48 in Reading, Pa.
- Bohdan Wereszczynsky, secretary of Branch 75 in Detroit, Charles Kobito, secretary of Branch 121 in Rome, N.Y., Supreme Advisor and secretary of Branch 161 in Ambridge, Pa., Andrew Julia, Peter Lischak, secretary of Branch 230 in Youngstown, O., Peter Moroz, organizer of Branch 238 in Boston, Michael Kihiczak, secretary of Branch 240 in Cleveland, Daria Orichowsky, secretary of Branch 353 in New Brunswick, N.J., Wolodymyr Fedoriv, secretary of Branch 374 in Boston, Roman Brychan, secretary of Branch 399 in Chicago, Leo Wovk, field representative in Saskatchewan, Wasyly Sharan, secretary of Branch 407 in Toronto, and Dan Pysch, secretary of Branch 458, with Kvitka Steciuk, secretary of 4 each.

INSURANCE FEEDS AND CLOTHES YOUR FAMILY WHEN YOU NO LONGER CAN!

Harvard Center: Our Community's Commitment

(Address delivered by Prof. Ihor Sevchenko at the banquet for the benefit of the Ukrainian Studies Chair Fund, held Saturday, November 25, 1972 in West Orange, N.J.)

Brevity will not be difficult to achieve tonight, because the more I thought about the contents of my speech, the more topics came to mind that don't have to be treated before an audience like yours. I don't have to appeal to your generosity, because you already showed it by attending this occasion; I don't have to give you the history of the Harvard Program in Ukrainian Studies, because you would not have come here if you weren't familiar with its main outlines. You know that we are not at the beginning, but at the mid-point of a road, the first steps on which were made 15 years ago. For it was in 1957 that a group of students conceived the idea of gathering funds for a chair of Ukrainian Studies at some leading university of this country. By the time the

choice fell upon Harvard, which was about five years ago, the students had gathered close to \$300,000 towards the realization of their goal. By now, about a million more has been collected, but the goals as they are formulated at present have been correspondingly broadened. In one sentence, they comprise the creation of three chairs, that of history, literature, and linguistics — and a research institute, all centered at Harvard, and able to draw upon Harvard's vast intellectual and library resources in the related fields.

Confidence

This large goal is still a matter of the future but, we are confident, of a not too distant one. Our confidence is based on the response of the Ukrainian community to

date; and the confidence of our enterprise is based, or so we hope, on the achievements of the Program. As these achievements are based on endowment, they are permanent. Courses in Ukrainian history, literature and language have been given at Harvard for the past few years, either by Harvard personnel or by invited scholars from this country or from abroad. We have the wherewithal, once the departments concerned give us the green light, to finance two assistant professorships in Ukrainian Studies. A seminar room with about a 1,000 reference books is functioning at Harvard's Widener Library, and has held about twenty-five sessions with the participation of doctoral candidates from Harvard and other universities, and of invited scholars.

A permanent library acquisition program in Ukrainian materials, old and current, has been instituted and a permanent librarian has been employed to implement it. Finally, since the payoff of any scholarly activity is in the publications that result from it, Harvard Ukrainian Series has been launched with six volumes to its name, and a periodical of scholarly reviews, run by graduate students, has recently seen its fourth issue.

Such is the report about the less than five years of our Center's activity. And we claim without false modesty that the Ukrainian community's selfless support of this activity has not been in vain. However, as I said at the outset, most of you are familiar with this story.

Two Features

What I wish to dwell upon at this point are two features of our work which may not readily come to mind. We aim

at rekindling the scholarly and dispassionate study of all aspects of Ukrainian culture, a study the tradition of which goes back to the sixties of the past century, but which has been hampered on the Ukrainian territory proper ever since the late nineteen-twenties, if not 1918. This is an ambitious dream. Will we be able to realize it, given the fact that those who labor at making the dreams come true are relatively few in number? To be sure, over a hundred students have been exposed in one way or another to the fourteen different courses already given under the auspices or with the cooperation of the Center today. However, one might ask, is the number of about a dozen people doing productive scholarship around the Center, of seven doctoral candidates at various stages of completion of their theses on Ukrainian topics, and of a mere twelve thousands books — to use a conservative figure — on Ukrainian in Widener Library

enough for the fulfillment of the task? The simple answer is, yes.

Important Changes

Our beginnings are impressive. The truth is that in the history of scholarship small but highly motivated and well equipped teams, supported by their milieu, did bring about important changes. In recent Ukrainian history, the 20 years of activity of the famous historian Hrushevsky, which fell between the end of the nineteenth century and the beginning of World War I, produced 15 doctorates; this was enough to bring about a flowering of Ukrainian historical scholarship. Compare this with the seven doctoral candidates at the Harvard Center in less than five years since its inception.

In intellectual history, the migration of one single text contributed on occasion to cultural revolution. I shall give two examples of this.

Towards the beginning of the ninth century, Byzantine ambassadors brought one manuscript as a gift to a Carolingian ruler located in France. This manuscript contained theological treatises by an author who called himself Dionysius the Areopagite, and who became the saint patron of Paris; when it was translated into Latin, it provoked a wave of theological speculation which was in part responsible for later developments in Western thought. To quote a Ukrainian example of the seventeenth century, the rebirth of Ukrainian historical thinking which led to the reestablishment of a link between the Ukrainian past of the Kievan period and the Kiev of the day was due to the fact that one chronicle was copied and studied by a small milieu about the year 1620. When we compare this with the 12,000 books on Ukrainian backed by the 5 million items of the Harvard collections, we may say that we are in good shape indeed. In

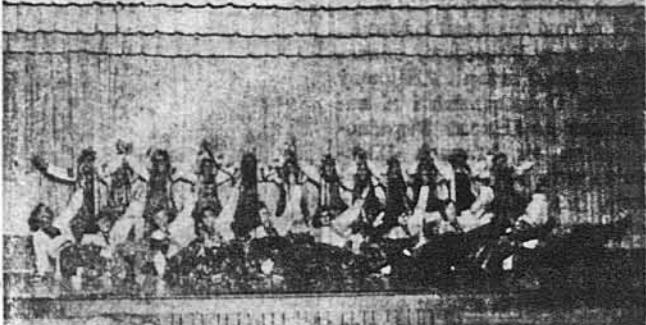
short, the small group at Harvard, with the help of the Ukrainian American community, has a good chance of bringing about the flourishing of Ukrainian scholarship.

The second unusual point about our endeavor has to do with the fact that we rely on the support of a vast community. Institutions and chairs in America are more often than not matters of individual patronage. Many of us are aware of the Houghton or Morgan Libraries at Harvard or in New York, respectively, and of the Kress Professorship at the National Gallery of Art in Washington. Our case is different.

Community Backing

We develop because a whole community has decided to contribute to the creation of a vehicle for a better understanding of its past, both for its own sake and in relation to the past of the neighbors of that community's home. (Continued on p. 3)

"Veselka" Dancers Delight In Half-Hour TV Show

Part of the "Veselka" Ensemble during rehearsal.

NEW HAVEN, Conn.—For 30 minutes Sunday morning, November 19, the Ukrainian Dance Ensemble "Veselka" of New Haven, Conn., had the television screen of station WTNH here all to themselves. They performed five Ukrainian folk dances, while the group's directors, Roman Hezzy and Wasylyna, were interviewed by the program's hostess, Laurel Vlock, in the interludes when the dancers were catching their breath. The program must have gone over well with the viewers, since the station, a local affiliate of ABC, repeated it Friday, November 24, a day that many people celebrated as part of the long Thanksgiving weekend. The program was sponsored by the B'nai Brith Anti-Defamation League and the Archdiocese of Hartford. The "Veselka" group — an aggregation of some 90 all youthful dancers here — was chosen when the regional director of B'nai Brith saw them perform at the South-

Harvard Center... (Concluded from p. 2)

land. Again, Ukrainian history provides a parallel for such a group patronage born out of the sense of cultural mission. In the late sixteenth and early seventeenth centuries, it was the Ukrainian religious brotherhoods, rather than powerful individuals, most of whom had lost contact with their national background, which founded schools, and supported publishing activity. This support in turn led to the rebirth of the indigenous religious and national consciousness. What many of you are doing now has thus roots in the Ukrainian historical tradition. I wish to close by telling you that in the most important aspect of our activity we aim at not being unusual at all. When it comes to the principles by which we are guided in our work, we have chosen those which have guided serious scholarly endeavor in all well established fields of research. I shall quote from a list recently drawn up by Professor Pritsak, Chairman of our Committee. We do not prove points established in advance; we search for historical truth and go wherever that search may lead us. Scholarship dealing with Ukraine must adhere to standards adopted in world scholarship at large. Humanist disciplines form a unit; hence, the study of Ukrainian history must go hand in hand with the study of literature and linguistics, and the researchers at the Center must first be grounded in the general methodology of their respective fields before they apply it to their particular Ukrainian topics. Finally, we believe in no dogmatic approach to the past, but rather in the duty of each generation to re-think it anew. It remains for me to thank you for your support in the name of its principal recipients — I mean the young scholars at the Center — in the name of Harvard whose resources make our success much more likely, and in the name of the principle of free inquiry, which is considerably limited where most Ukrainians are living today.

UNWLA Junior Branch In Passaic Has Bazaar

Mrs. Olga Stawnychy of Rutherford, N.J., the Bazaar's chairlady, stands near displays of some of the articles to be sold.

PASSAIC, N.J. — The Junior Women's League will hold its second annual folk arts bazaar at the Ukrainian Center, 240 Hope Ave., in Passaic, N.J. on Saturday, December 9, 12 noon to 3 p.m. and Sunday, December 10, 10 a.m. to 2 p.m. Featured in the Bazaar will be items prepared by the members. They will include a variety of ceramic folk art items such as ashtrays, pins, medallions, vases, sculpture as well as such embroidered items as a photo-album, little girls' dresses, pincushions, dolls and scarves. Also, there are many decoupage items and handmade toys all suitable for Christmas gift-giving. Children's books and Christmas cards by Yaroslava Surmach-Mills, a past winner of the UN Christmas card competition, will also be available. Among metropolitan artists who will display and sell their work will be: Bohdan Bozemytsky — woodcuts; Arcadia Petryshyn — batiks, Slava Gerulak — original ceramic sculpture; Szonk-Rusycz — enamel paintings.

Metrinko 'Sister Act' Featured by N.Y. Daily News

NEW YORK, N.Y. — Even for the sophisticated, all-knowing New Yorkers the sight of three tall lovelies walking down the street is enough to turn some male heads and raise quite a few eyebrows.

Metrinko Sisters: left to right, Marsha, Monika, Michele.

There was even some flush-bulb popping and camera clicking recently as New York Daily News photographer Thomas Arma and staff writer Bob Lardine took after the Metrinko sisters on one of their occasional visits to the city they call their hometown.

The upshot of the two journalists' travails was a neat pictorial story in the newspaper's magazine section Sunday, November 26, showing five color and three black and white photos of Marsha, Michele and Monika Metrinko, the famed Ukrainian American beauties.

The photo-story, headlined as "A Sister Act That's Hard To Follow," retraces what has become a family tradition with the Metrinko sisters — winning beauty contests — and tells of their most recent accomplishments. The story says that the New York lovelies — whose father, Michael Metrinko is a business executive and a member of the N.Y. Stock Exchange — were urged to compete by their mother, Mrs. Elizabeth Metrinko. "After the contests, the brainy beauties gained political science degrees and today Michele is an attorney, Marsha an actress and Monika is seeking a Ph.D. in Russian studies." Marsha was Miss New

York City in 1963. Michele captured the Miss USA crown in the Miss World contest in the same year, and Monika, the "baby of the family," took top honors in Miss D.C. World this year in the Miss USA-World pageant. Michele is a practicing attorney and intends to run for political office some day. Monika, in addition to participating in beauty contests and studying, works as a special assistant to the director of the Environmental Protection Agency in Washington. The sister's strongest forte — apart from natural endowments — is that success did not "go to their heads" as the saying goes. They acquired education and became outstanding professionals in their respective fields. Indeed, a hard act to follow, but one worthy of emulation.

Bright Future Marsha, the tallest of the three sisters at 5'9", recently made her film debut in Columbia's "Stand Up and Be Counted." The studio executives as well as many critics feel she is headed for stardom.

LEARN UKRAINIAN WITH 12" LP RECORD 20 LESSONS English instruction Manual Send \$4.95 check + 50¢ postage/handling (Canadians add \$1.00 for duty). Write for details on conversational classes ARROW EDUCATIONAL AGENCY 84 Elm Street Westfield, N.J. 07090

CHRISTMAS GIFT Ukraine: A Concise Encyclopaedia, Vol. I/II 94.50 Revolutionary Voices. Ukrainian Political Prisoners... Nats Awakening Philadelphia, Pa. (ay) — The Ukrainian Nationals soccer team of Philadelphia, after a dismal showing in its first six games, tying twice and losing four times, seems to have found itself by winning the last four games for a 4-4-2 log as of November 27th. Home games are played on Sundays starting at 2 p.m. at Central High Field, 5400 North Broad Street. However, call Secretary-Manager Michael Jurczak (HA 4-1348) for particulars, because the American newspapers seldom announce the games.

N. Y. Protest Rally... (Continued from p. 1) rested ad sentenced again, and released anew. Last January Yuriy was arrested in Nalchik, Kabardin-Balkarian ASSR, in the wave of new arrests of Ukrainian intellectuals, and in September of 1972 he was sentenced again to 10 years at hard labor, although his "crime" was never made public by the Soviet government.

Sentence Commuted Mr. Schifrin was born in Minsk, Byelorussia. Later on he moved with his parents to Moscow, where his father was arrested and exiled to Kolymsa; he died there in 1947. During World War II, Schifrin served in the Red Army and fought against the Germans. After the war he finished law school and be-

Rev. Paschak... (Continued from p. 1) thanked in moving words the clergy and the community for tributes paid. The closing prayers were offered by Msgr. P. Skrinkosky. Rev. Paschak, who was born of Ukrainian immigrant parents in 1922 in Canada, was ordained in 1947 and served New York's St. George parish for ten years before being reassigned first to St. Nicholas in Chicago and then to Hamtramck. In 1959, he was appointed Provincial of the Basilian Fathers in America and assumed his post as of August 1, 1970. Rev. Paschak has been with the Order for 35 years.

Youngest UNA'er PHILADELPHIA, Pa. (ay) — Dr. Paul Dubas, a dentist by profession who played a prominent role in the Ukrainian community life for almost 40 years, died in Philadelphia, Pa., Friday, November 24, 1972, at the age of 78. One of the most active leaders of local Ukrainian community life in the period between the two world wars, Dr. Dubas was the first secretary of the United Ukrainian American Relief Committee and was instrumental in helping many Ukrainian refugees start a new life in the United States. In 1959, Dr. Dubas pub-

Joseph Nicholas Kochanskyj

NEW YORK, N.Y. — Joseph Nicholas Kochanskyj, the youngest of three sons of Mr. and Mrs. Lubomir Kochanskyj of 52 Wading River Road, Center Moriches, N.Y., joined the Ukrainian National Association Branch 293 thanks to the efforts of UNA organizer John Choma. Joseph Nicholas was born to the couple on October 21, 1971. The other two boys in the family — yet to be initiated into the UNA, but on the way to do so, says Mr. Choma — are Louis and David. "I make it a point to seek out young couples," says Mr. Choma, "and urge them to join the UNA with the entire family for their own benefit." Mr. Kochanskyj, who hails from Stamford, Conn., moved recently with his family to Long Island and settled in Central Moriches.

"NEW DIRECTION" GOES ON SALE IN DECEMBER NEW YORK, N.Y. — "Although the response to our summer issue was quite favorable, in fact excellent, we expect our readers will appreciate our winter issue even more," remarked "New Directions" editor Alexander Motyl. "We're particularly excited about the NYC Student Hromada youth poll. As a matter of fact, we were even surprised, almost shocked, by some of the results," continued Motyl. The upcoming "New Directions" issue, which will go on sale by the second week of December, also contains articles on counter-culture, an in-depth analysis of the results of the poll, some "savage satire," a critique of Dostoyev and an "absolutely lovely" photo-essay.

Dr. Paul Dubas, 78, Dies PHILADELPHIA, Pa. (ay) — Dr. Paul Dubas, a dentist by profession who played a prominent role in the Ukrainian community life for almost 40 years, died in Philadelphia, Pa., Friday, November 24, 1972, at the age of 78. One of the most active leaders of local Ukrainian community life in the period between the two world wars, Dr. Dubas was the first secretary of the United Ukrainian American Relief Committee and was instrumental in helping many Ukrainian refugees start a new life in the United States. In 1959, Dr. Dubas pub-

NOTICE To Secretaries and Organizers Of the UNA The 1972 Membership Campaign ends December 29, 1972. Therefore we will accept applications of new members only to December 29, 1972. We urge you to make every effort to fulfill your quota and mail in your applications early enough to reach the Home Office by December 29, 1972. Remember — there are only a few days left before the end of this year's membership campaign. UNA HOME OFFICE

ANNOUNCEMENT ON THE LIST OF PATRONS, WHO CONTRIBUTED 100.00 DOLLARS FOR PUBLICATION OF THE SYMPOSIUM "ARCHIEPISCOPAL AND PATRIARCHAL AUTONOMY." (FORDHAM UNIVERSITY — NEW YORK — PROVIDED BY SOCIETY FOR PROMOTION OF PATRIARCHAL SYSTEM IN THE UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH), BY MY MISTAKE, WERE PRINTED NAME OF MR. & MRS. PETRO PETROWSKY INSTEAD OF NAMES OF MR. PAWLO & MRS. ANNA PETROWSKY, Maplewood, New Jersey. WASYL PASICZNIK Organizer of Society for Promotion of the Patriarchal System in the Ukrainian Catholic Church

Svoboda 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303 ROMAN IWANYCKY'S Ukrainian Shop (Delto Sportswear Co.) Has in stock right now a variety of imported men's, women's and children's sweaters — Italian and German suits — Italian raincoats — kerchiefs and shalls — blouses — bedspreads — stockings — socks — leather fur-lined gloves — leather jackets and vests — and imported ladies lingerie from Germany. UKRAINIAN PRINT TABLECLOTHS — NEW DESIGN DOILIES, AS WELL AS FABRICS BY THE YARD, AND THREADS BY DMC, UTA AND PANAMA. Ready envelopes for Ukraine and Poland. BIG SELECTION OF CERAMICS. OUR LARGE SELECTION OF ITEMS INCLUDES A NEW SHIPMENT OF GERMAN WOOLEN STOCKINGS. WHOLESALE AND RETAIL. Roman Iwanycky (DELTO SPORTSWEAR CO.) 136 FIRST AVE. NEW YORK, N.Y. 10009 (bet. 8th & 9th St.) Tel.: 228-2266

HOLIDAY SEASON at SOYUZIVKA SUNDAY, DECEMBER 24, 1972 HOLY SUPPER INCLUDING THE TRADITIONAL 12 COURSES OF THE UKRAINIAN CHRISTMAS MEAL. SUNDAY, DECEMBER 31, 1972 NEW YEAR'S EVE DANCE TO THE TUNES OF SOYUZIVKA ORCHESTRA under the direction of W. DOBUSCHAK. Soloist OKSANA BORBYCH NEW YEAR'S EVE SUPPER by reservation only. Dances Saturday & Sunday SATURDAY, JANUARY 6, 1973 CHRISTMAS SUPPER INCLUDING THE TRADITIONAL 12 COURSES OF THE UKRAINIAN CHRISTMAS MEAL. CHRISTMAS SPIRIT AND CAROLS. THIS IS THE IDEAL WAY TO GIVE THE HOUSEWIVES A CHRISTMAS TREAT! UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE Eberhonkson, N. Y. Tel.: 914 628-5641 Name: Address: Enclosed is reservation deposit \$ for dinner for persons for day from to No Place Like Soyuzivka At Christmas Holidays

NEW MUSIC FOR SOLOISTS! "LOVE UKRAINE" Composition of Mykola Fomenko, words by Wolodymyr Sosyura translated into English by Yar Slawutych Published by Ukrainian National Association on its 60th Anniversary \$1.00 per copy "Svoboda" Bookstore P. O. Box 346 Jersey City, N. J. 07303

ЧОТИРИ ДНІ В ЧИКАГО

(Продовження з 1-ої стор. „Свободи“)

розливи вод озера домінують над усім, вливаючи на погодні, часто вогку й вітряну, і навіть на відчуття людей, додаючи цьому містиво-велетності (три з половиною мільйони, а Велике Чикаго — понад 7 млн. осіб) особливому шарму. Озери Мічиген так над усім домінують, що навіть не всі чикагівці могли показати річку Чикаго, яка додає кольоритності місту.

День народження Чикаго (назва з індіанської мови) точно відомий: 7 серпня 1807 р., коли там був заснований військовий форт. У 1873 р. Чикаго вже мало... 4.170 жителів! Місто вирісло, місто відбудувалося за розумним, проміжливим планом тут важко забудити. Центр Чикаго здалеку нагадує нью-йоркський хмароскрип. Над містом „на долинах“ себто в центрі, домінує похмурий 105-поверховий будинок „Джон Генкок Центр“ із понад 700 апартаментами, паркувальними площинами, ресторанами тощо, справжнє місто в місті. Там же ж самі, але значно оригінальніші й гарніші дві велетенські металевобетонні „кукурудзи“ під назвою „Марина Сіті“: 60-поверховий будинок у формі кукурудзяних качанів, чудоді архітектури з біля 1000 апартаментів з балконами, магазинами, ресторанами, паркувальними площинами й навіть ковзанками та пристанею для 600 моторових човнів на річці Чикаго, яка й запливає під саму будову. У Чикаго живуть не тільки індустрією, канцеляриєм та бізнесом, тут дуже багато музеїв, театрів, виступають приїжджі оперні ансамблі, на увесь світ прославились Чикагські симфонічне оркестра. Посадник міст Р. Дейлі займається, як видно з бізнесом, політикою й також справами культури. На долинах Чикаго подив, залиши, у декого і здивування викликає на великій площі це більше скульптура Пікассом „Сіксі Сентер Пласа“.

Про Чикаго денне, вечірнє й нічне можна багато писати, навіть коли знайомились з містом аж за багато років, і часто з візна такіми. Але ми мали інші завдання побачити бодай депо з українського Чикаго. За такої короткої час його охопити не можливо. Ознайомлення: у складі Чикаго відбулося майже так, як авторове ознайомлення з Муселем Мистецтв, або Природничим Музеем: чудові будови в дуже гарних околищах, але побачив їх тільки здалеку, бо не було часу зайти до середини.

Початки українського Чикаго
Тому, що все має свій початок, то швидко згадаємо, що й українське Чикаго постало десь у 1870-80 роках, коли туди почали прибувати українці із Закарпаття. Іхати на Захід у ті часи було вилпом відваги й сили, тоді найбільше поселилося в Чикаго лемків та інших вихідців із Закарпаття, які й тепер там добре організовані, але все ще перебувають якось окремо від усієї нашої спільноти, невпевнений жаль, а вже пальці однієї української руки.

Бажаючи щось довідатись про українців у Чикаго, автор взяв „Укр. Рад. Енциклопедію“, т. 16-ий, щоб довідатись, що для „УРЕ“ українців у Чикаго не існує. Тоді допомогла „Пропам'ятна Книга“, видана в 40-річчя УНСоюзу і зредгована д. р. Л. Мисутаго (1936 рік). Цейний українцем у Чикаго із Галичини був д-р Володимир Сімонюк, коли мав тро людей з ім'ям „бо й уряд ним налевно прибували сотні людей, — у Чикаго вже тоді, у 1892 році, була напр., православна церква для лемків і закарпатців, з парохом-москалем, о. Качуровим. Заходами д-ра Сімонюка й його швагера Яноуича в Чикаго у 1903 р. постала перша українська громада. У якій формі? — у формі відділу Українського Народного Союзу, під назвою „Братство св. Николая“ лемків існує й у наш час. У 1904 р. в місті стояла вже церква наших закарпатців

Велика Українська Околиця
Українці живуть у Чикаго з різних дільниць, з яких декотрі розташовані дуже далеко одна від другої. Основною українською Чикаго: околиця на півночі міста, задоки Чикаго євно, в районі українських церков на 5-й вулиці та імпозитного Чикаго євно. Дойд із долини міста, зокрема з готелем „Ла Сел“, займає туди прилізно півгодини, залежно від величності руху: це ще підземна залізниця чи „сабвей“, яка можливо, має найменше затримок, але нею не дозволяється користуватись (всі зустрічі й подорожі відбуваються за точним планом наказаних адресах, і не було часу вивчати „сабвею“).

Тема українського Чикаго надто велика, як згадувало. Але її охопити за несповна і дні. Щоб писати репортаж „губа „любо“ так само, як сомиса для плавання в морі. Пливти в людському морі, чим у найбухливішому океані. За „любо“ беремо хронологію зустрічей. Більшість із яких була підготована попереднім листуванням з ОЖ ОЧСУ, із п-н Анжеліною Срібною та збоку ВНС заходами заступника головного пресдідника і ректорського секретаря п. Володимир Сохана, котрий дав необхідні привітання, адреси й телефони. Тут годі не надати, що в Чикаго діють всі українські об'єднання євони, але УНСОС має таж 21 відділ.

Українці взагалі в історію зовсім широко, притаманно південно-східним європейцям, гостинність, а в Чикаго вона дійсно особлива: одну особу запросили зустрітись і погостити відразу і три родині. Однак, з огляду на обов'язки, дозволяє всім підкувати й зупинитись у готелі, що став „пресовим штабом“ нашого подорожника на ті дні, із зустрічтями в кімнаті, у вестибюлі перед готелем та з двійками

телефонів навіть по 1-ій ночі. При Українську Околицю з Чикаго розповімо далі, дотримуючись хроніці. (Продовження буде).

З'їзд Закарпатців

22-24 вересня ц. р. відбувся З'їзд Закарпатських Українців, організований Карпатським Союзом на оселі УР-Союзу „Верховина“.

На З'їзді приймали закарпатці з усіх закутків Америки і Канади. На жаль, не могли прийти наш земляки з західної Європи та Австралії. У дружній розмові можна було стрінути колишніх членів влади Карпатської України, членів Союзу, послів, представників уряду Карпатської України, Карпатських Січовиків, голів і членів Відділів Карпатського Союзу та багатьох визначних діячів Карпатської України.

Сам З'їзд був суто діловий без жадної пропаганди чи розголосу. У скромних рамах рішались суттєві постанови зовнішніх справ Карпатської України та міжорганізаційні справи закарпатських українців у вільному світі. З'їзд відкрив голова Карпатського Союзу м.р. І. Кардашинець накресливши характер З'їзду та його цілі. Колишній прем'єр-міністр Карпатської України Юліян Ревай говорив про лідів, які відбувалися без посереднього перед прийняттям федеративного статусу Чехословаччини аж до виголошення самої стійності. Між іншим, дуже важливо й живо представив ролі американських русинів, котрі в далекій чужині зведені ворожою пропагандою не відчували народного прогресу відродження та усвідомлення і тому стали настроями несласних протинародних інтриг Бродія й Фенциха, які за польсько-матрьєркі гроші хотіли пожертвувати своїм народом. Наперекір міжнародним інтригам й ворожою наставлені декотрих чеських кіл вони не змогли зупинити національно-політичного й культурного розвитку нашого народу.

Представник уряду Карпатської України в Празі д-р В. Шандор доповідав про „Правно-політичний стан Карпатської України по другій світовій війні“, з ясував ситуацію, котра настала на тепершній Карпатській Україні з приєднанням до України. Підкреслив, що саме приєднання Карпатської України треба вважати позитивним і історично-докорінним фактом. Однак, не значить задоволення і згоду з теперішнім станом і режими, котрий є утримуванням „ерором“. Проти його треба рішучо боротись. Д-р Шандор подив членам влади, Союзу, послам, в тому й цілому З'їздові прийняття належної Декларації. В цій Декларації займається станови-

ще відносно сусідів Карпатської України, як Мадярищини, Чехословаччини та їхніх симпатиків, котрі несправедливо домаються прилучення земель Карпатської України до своїх держав, не вибараючи жадних середників для освітлення своїх претенсій. Доповідач зазначив, що керівні кола української вільної суспільності не зайняли ставовища щодо цієї важливої справи та не з'ясували його на міжнародному форумі. Цей факт є шкідливим не лише для Карпатської України, але й для всеукраїнської справи в цілому, це дає можливість нашим ворогам перекучувати і фальшувати історичні факти та витворювати несприятливі для нас опінії в світі.

По обіді в дискусії над обома доповідями прийняли активну участь майже всі учасники З'їзду. Між іншим виступив д-р Ігнат, який закликав, щоб нашу боротьбу в вільному світі скерувати до тієї лінії, яку ведуть наші герої на рідних землях.

О год. 8-ій відбувся банкет, а о 8-ій банкет, котрим провадив д-р С. Роскоха. На банкеті виступали молоді багдуристи Ірина Чорня та Ярослав Стахів. Своєю грою вони полючили всіх присутніх. При цій нагоді відбувалося Карпатського Союзу обдарувало визначних діячів Закарпаття книгою „Карпатська Україна“, котра разом з споминами професора О. Приходька „Про будилиця Русів“, вийшли з друку з нагоди З'їзду Закарпатців.

На цьому банкеті вшанували 65-ліття народження д-ра Вікентія Шандора, відомого публіциста та громадського й політичного діяча. Після короткого опису його життя і відспівання в його честь закарпатського „Міляга Лип“ йому передано подарунки в подяку й призначення його вілдної праці.

Другий день З'їзду перебував під знаком пологодокування між організаціїми справ. Жива участь та емоційне захоплення дискусантами відзеркалювали прагнення до єдності. Були різні пропозиції, які разом з декларцією були опрацьовані Резолюційною комісією. З'їзд доручив Голові Управи Карпатського Союзу переїсти в життя, оформити та розповсюдити прийняті резолюції. Усі З'їздові матеріали будуть повністю видані друком з огляду на їхню важливість. У діловій атмосфері, порозумінні, єдності та взаємній повазі закінчилися З'їзд Закарпатських Українців.

Д. Юнк

Переведено реорганізацію Національної Ради Церков

Далас. — В загальному ліній централізації й озрачання селективності Національної Ради Церков в Генеральна Асамблея перевела самодіспозиційно, затвердивши 6 грудня проект реорганізації єкуменічної ради. До Національної Ради Церков влягають під сучасну пору 38 протестантських і православних церков. З Радикою співпрацюють українські протестантські делегатів, але не є її членами. Не належать туди також українські православні церкви. Католицька церква, як відомо, стоїть осторонь Національної Ради Церков.

Пропонують створення Національного Інституту Справедливості

Вашингтон. — На зборах юристів та осіб, зацікавлених проблемами справедливості й законності в ЗСА, скликаних 6 грудня за ініціативою Американської Асоціації Юристів, запропоновано оформлення окремого національного інституту „справедливості“. Цей інститут мав би за завдання займатись досліджами на відновок американського законодавства й судочинства, а в першій лінії шукати роз'ясняти в сучасній „тотальній кризі справедливості“. Цєю такою інститутом активно підтримують Ворен Е. Бургер, головною Найвищого Суду, який був головним промовцем на зборах.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ ФЕДЕРАЛЬНИХ ВИТРАТ

Вашингтон. — За інформаціями з бюро нового директора Уряду управління та бюджетування, К. В. Вейнберга, витрати федерального уряду будуть зменшені на яких 10 б.л. доларів, щоб в той спосіб загальному витрат у бюджетовому році не переступила заповідаєний президентом Ніксонем 250 б.л. дол. Проект витрат, апробований Конгресом, певенівше суму 260 б.л. дол. Вейнбергер не уточняє, на яких дільниках витрати будуть скорочені.

Ювілей парафії свв. ап. Петра і Павла в Милвіллі, Н. Дж.

Не можна легковажати ролі, яку виконує українські парафії серед нашої еміграції старої й найновішої. Саме православна парафія у Милвіллі під святом патронажем свв. ап. Петра і Павла чесно виконувала і виконує свою релігійну й національну місію серед наших емігрантів. Ця громада тому п'ятдесяти й п'ять років утворилася в українську парафію, згуртувала біля себе наших людей і витривала до цього часу. Свідками її народження й росту залишилися наші незабутні піонери, як: Старжевський, Купер, Мурован, вдова Сахарницька, Найда, Глосницька, Парастинська та інші, хоч правда їх вже не багато. На щастя, несподівано прийшла друга група колишніх втікачів із рідної землі, після другої світової війни.

Старі парафіяни щиро прийняли нових гостей і в нашій парафії ніколи не було регіональних різниць, які це бувало по інших парафіях. Парафія залишилася все та сама, з тими самими ідеями, що тримати при собі весь український елемент. Вона національним торжеством парафії підготовляє кожного року, кожного року збирає своїх вірних при різних нагодах, щоби закрити національну свідомість і самообутність. Останньою маркантою імпрезую серед наших громадян — це П'ятдесятілітній Ювілей нашої парафії Милвілль, який відбувся 19 листопада ц. р. в церковній залі при співучасті членів парафії й гостей.

Прибули теж видатні гості з адміністрації міста, мейор Рулон Пік з дружиною і коншиєнери Полковник, Салмон, Романок, вони вітали привітанням парафіяни та бажали їм успіхів. Із отців були: о. О. Мидик з Честери, о. Андрій Двораківський з Норт-

М. Поцінний

Вечір композицій Ярополка Ласовського

Це вперше в історії культурного життя нашої громади в Нью-Йорку трапилось, що група молодих, музично висококваліфікованих людей з'їхалася з різних частин Америки й навіть Канади, щоби передати ньюйоркській публіці творчі досягнення молодого композитора, як і свою віртуозність у виконуваний цього творця.

Мова про концерт, що відбувся 24-го листопада старим Літературно-Мистецьким Юнів'ерситетом у Нью-Йорку, під протекторатом Ради для справ Культури при СКВУ. Відкрив його привітальним словом для слухачів і виконавців арт. С. Крижанівський, виконавши представив член Президії Ради СК інж. А. Осадца зокрема вітанням самого композитора, Ярополка Ласовського, згадав про його дотеперішній творчий доробок.

У програмі Я. Ласовський виконав „Триптих“ на скрипці, а партію фортепіано виконавала м.р. Марта Цибиш.

Галина Поритко на фортепіано і Петро Мудрик на віолончелі заграли „Трепідую“ на смерть Алли Горської.

І знову Ласовський — скрипка і Цибиш — фортепіано виконали „Токату“. На закінчення концертної частини солістка квівекської опери мейсо-сопрано Марія Чолій відіспівала у фортепіано-

гемтону, о. Шадисський з Філадельфії, о. дякон Гринішн і о. М. Угорчак та настоятель парафії о. Анастоль Яковченко. Майже всі привітання священники були в деякій мірі заангажовані в керівництві цієї парафії, були якійсь час парохами та її обслуговували.

Ювілей почався торжественним Богослуженням, в якому взяли участь о. Шадисський як гість і о. Павло Гринішн як дякон. Оба співслужили з місцевим парохом о. Анатолієм, який вклав багато праці щоб цю імпрезу перевести з успіхом.

Банкет почався о год. 1-ій по пол. Головним тостмейстром був диригент Сергій Корзачук із Вайлленду, а підготував цю імпрезу Будівельний Комітет під проводом Теодора Суцка, ентузіаста будови нової церкви. Будівельний Комітет організовано це за попереднього пароха о. Евстахія Шадисського, він тоді призирвав біля двадцять тисяч. Але від того часу справа пішла вже набагато вперед. Same й ювілейний банкет запланував скелетувати на цей фонд пожертви. Парафіяльна зала була а щедрість вивовнена. Промовляли священники і кожен з них поділився із своїми думками і досвідом у справі будови.

Настрій парафіан, активність Комітету й ентузіазм Т. Суцка дають заперуку, що будова почнеться і завершиться. Але це не так просто. Треба наперед укласти план, підняти доброго і не дорогого архітекта, стиль будови церкви, врешті налагодити й фінансові можливості це все треба розглянути, щоби можна взятися до конкретного діла. Вірю, що при сучасних ресурсах і охоті під проводом їхнього пароха о. Анастолья все піде швидко.

М. Поцінний

200 учнів вчиться в школі українознавства в Рочестері

У половині жовтня ц. р. при нагоді відвідин союзної громади в Рочестері, обласний організатор УНСоюзу Василь Оріховський і я, виїхали до Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при УККА, яка в суботу, від ранку відбувала повноденну, українознавчу науку. Крім бажання відвідати нашу рідну школу, ми хотіли роздати учням обкладинки на книжки, які для користування учнів цієї і інших українських шкіл, в більшій кількості, надрукував Український Народний Союз.

У школі, яка приміщується у будинку місцевої, недавно збудованої й модерно виступаної школи української католицької парафії, ми застали дванадцять клас, виповнених учнями, яких вчили дванадцять учителів. У школі панувала тиша й нічим не заколюченою спокій і порядок. Здавалося нам, привітним до гамору тутешніх шкіл, що ми попили не до американської, але давньої, інколи засуворі, хоч завжди радісної галицької школи.

Директор школи, професор Нюйоркського Стейтського університету, д-р Степан Чорний, інформую, що в школі вчиться 203 учні, й жалус, що число куди замале на міську громаду, й що недоволю, в 1969 р. було в школі 248 учнів. Школа заснована в 1959 р., як „Рідна Школа“ й вона була до 1966 р. тільки восьмикласова. У 1966 р. її директором став д-р Чорний і тоді школу реорганізовано на повну, середню й змінену назву на теперішню, з підкресленням її українознавчого характеру. Перша матура відбулася навесні 1968 р. Досяг всіма гарантів було 16, а навесні 1973 р. до матуральних іспитів приступили 16 учнів, найбільше число за час існування школи. Школа має 14 кваліфікованих у ч і телів. Поза навчанням школа влаштує, при допомозі учителів, різні імпрези, як: інсценізації, літературно-музичні, монтажні, однактивки,

Д-р Степан Чорний

збірні рецитати, індивідуальні декламації, хорві виступи, справи вільноруч, виступи з народними танцями, сольові музичні виступи на фортепіано, скрипці, акордеоні тощо. Школа має власну бібліотеку та переддлачу „Веселю“, „Юнака“ і „Крилатих“.

Директор школи, проф. Чорний, познайомив нас, тобто п. Оріховського й мене, з цілим учительським збором та учнями, влічливо запропонував відвідати всі класи. Взірдевий порядок школи та вивчання, що його одержують в ній учні, поза наукою, виявляла їхню поведінку про наших відвідачів. Діти, вставачи, вголос вітали гостей і з увалюю вислухали інформації директора про відвідувачів та їхню установу, „Український Народний Союз, Прощаючи з учнями ми залишили ім обкладинки на книжки з портретом патрона УНСоюзу й всієї України, Тараса Шевченка й олівці для їх житку та на пам'ятку наших відвідин. Ми залишали дві сотні учнів, цієї під кожним оглядом найбільш прикладної українознавчої школи, з переконаванням, що маючи такі школи і таку молодь у них, нам не треба сумніватися, що українська громада в ЗСА підготує й матиме наступників.

Прослав Падох

Наші красуні в Лос Анджелисі

Товариство Акторів Української Сцени в Лос Анджелисі, Каліфорнія уже 1968 р. започаткувало й влаштує річні „Перші Осінні Вечерниці“, та вибір Королеви Краси. На цей вечір готуються в першу чергу наші молоді красуні з наміром бути Королевою Краси, або однією з двох принцес, бути нагородженою оплесками присутніх, королівською діадемою, шарфою, і китицею квітів.

Королеву і двох принцес вибирає жюрі тайним голосуванням. До жюрі запрошуються пані і панів, які презентують окремі громадські, культурні, професійні та мистецькі клітини нашої тут колонії. Не легко жюрі рішати тому, що наші кандидати без виніми всі вродливі й майже всі є активні в нашому організованому житті. Усе ж з тих яких краль будуть обрані лише три найкращі. До жюрі в цьому році запрошено на керівника вечеря Святюполка Шумського, актора Маріуку Шумську, голову УКО Петра Марцініва, голову Т-ва Українських Інженерів Артистовського, адвоката Володаря Кузина та члена Дирекції ТАУС Мірона Чужака.

Після старанного перегляду й простудіювання кожної кандидати, жюрі односторонньо вирішило вибрати на Королеву Краси вродливу Христу (Тіну) Осадцу. Тіна Осадца, дочка п-ва Осадців, відомих із активної участі в нашій громаді, студіює, діяльна в Пласті та активна членкиня в Т-ві Акторів України Сцени, де під цю пору є членом обсади та працює у підготовці п'єси Г. Лукницького „Фри Кантрі“. Крім цього, Тіна студіює гру на фортепіано.

Першою принцесою вбрано Оксану Стойко, вродливу доно п-ва Стойків, знаних у нашій громаді зі своєї активної та жертвенності. Оксана теж бере участь в обсаді п'єси „Фри Кантрі“ та активно членкинею Пласту, продовжуючи студії.

На фото (зліва): перша принцеса Оксана Стойко, королева Тіна Осадца і друга принцеса Зірка Бульчак

На фото (зліва): перша принцеса Оксана Стойко, королева Тіна Осадца і друга принцеса Зірка Бульчак

Другою принцесою вбрано Зірку Бульчак, вродливу доно п-ва Бульчаків, відомих наших громадян, вічно активних у нашому церковному та громадському житті. Володимир Бульчак, один із основоположників ТАУС та член дирекції нашого театру, особливо відомий в нашій громаді як театральний декоратор.

Турботи жюрі були великі, бо до конкурсу зголосились чотирнадцять красунь. Усе ж присутні привітали рішення жюрі спонтанними оплесками, яке проголосив директор ТАУС С. Шумський, як теж привітав уступаючу королеву Роксану Чужак, Уступачу Королеву вложила на голикую новобранній Королеві королівську діядему, та перевіривши їх золотими буковками прикрасену шарфу, побажання й успіхів у дні її правління. П о д якувавши жюрі й присутнім за честь, кожна королева та принцеси, а також кол. королева вальсом розпочали другу половину вечерниці.

Привітні вдячності з цього вечора, дружнью забавлялись і споживали українську верверю, яку приготували пані під зарядом милої господині Зіни Шмалій, нашої найстаршої своім досвідом акторки.